

C164 – WON13

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

19 april 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WONEN, STEDELIJK BELEID, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het stappenplan voor het Stedenfonds	1
Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de nieuwe Vlaamse Wooncode	3

Voorzitter: de heer Jan Penris

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het stappenplan voor het Stedenfonds

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag gaat over het Stedenfonds. We hebben de SIF-plus-middelen ondergebracht in dat Stedenfonds. De bedoeling was zo weinig mogelijk planlast daarbij te veroorzaken, een erkenning van autonomie te geven aan de steden en ervoor te zorgen dat ze zelf een voorstel kunnen doen om met die middelen iets voor hun stad te doen.

Het plan voor de verdeling van de nieuwe middelen in het kader van het Stedenfonds valt naar mijn mening nogal ongelukkig. De nieuwe gemeente- en stadsbesturen zijn pas op 1 januari 2007 geïnstalleerd en moesten al voor 15 maart de eerste stap in de procedure zetten die in het kader van het Stedenfonds is opgesteld. Die eerste stap is essentieel. Er wordt van de stad gevraagd om voor 15 maart een heel document in te leveren met een beknopte analyse van de problemen en mogelijkheden en het voorstel van strategische en operationele doelstellingen die de stad in het kader van de doelstellingen van het decreet wenst te realiseren. De stad moet met deze eerste stap dus al op tafel leggen welke inhoudelijke zaken ze wil realiseren met de middelen van het Stedenfonds. Bovendien moet ook nu al een voorstel van toewijzing van middelen aan de operationele doelstellingen zijn gekoppeld. De stad moet zeggen wat ze wil doen, welke middelen ze ervoor wil inzetten en welke eigen middelen ze eraan wil toevoegen.

De huidige gemeenteraden hebben nog niet de kans gehad om een begroting goed te keuren. In vele steden wordt nog voortgewerkt met de begroting die tijdens de vorige legislatuur werd opgesteld. Het zou best kunnen dat steden met een andere coalitie andere doelstellingen willen realiseren of andere zaken voorop willen stellen. Bovendien is het helemaal niet mogelijk dat gemeenteraden op die korte tijd inspraak hebben, terwijl dat essentieel is. De gemeenteraad moet minstens zijn zeg kunnen hebben over wat de stad met de middelen van het Stedenfonds wil doen, zij het via de begroting – wat niet meer kan –, zij het via het debat over de strategische en operationele doelstellingen die de stad wil indienen.

Mijnheer de minister, waarom hebt u geen stappenplan opgemaakt dat is aangepast aan de nieuwe situatie, namelijk de verkiezing van de nieuwe gemeenteraden?

Zijn ondertussen de eerste stappen van het stappenplan ingediend door de steden? Er wordt me gezegd dat een aantal steden uitstel heeft gevraagd en gekregen tot het einde van de maand maart. Dat is niet eens zo gek veel uitstel. In uw voorwaarden voor de eerste fase is ook niet opgenomen dat er een akkoord moet zijn van de gemeenteraad. Hebt u er zicht op in hoeveel gevallen de plannen zijn voorgelegd aan de gemeenteraad? Waarom werd niet gekozen voor een echte vermindering van de planlast door het Stedenfondsplan te integreren in de gemeentelijke meerjarenplanning die tegen het einde van het jaar moet zijn ingediend? Het was mooi geweest als dit een geheel had gevormd. Dat was beter geweest voor de democratie. Op die manier hadden de nieuwe gemeenteraden en colleges met een mooi afgerond geheel de meerjarenplanning kunnen starten. Ik vind dit een beetje een gemiste kans en vandaar deze vragen.

De heer Jan Penris: Mevrouw Vogels, ik moet u voor een keer bijtreden. Une fois n'est pas coutume. Dit is erg belangrijk omdat het gaat over de visie op stedelijkheid die de steden ontwikkelen. Het is dan ook erg ongelukkig dat daarover geen debat kan worden gevoerd. De tijd staat het gewoon niet toe. Het gaat inderdaad om een stappenplan waarin verschillende stapjes moeten worden gezet. Op latere momenten zullen er uiteraard overlegmomenten zijn, maar het debat in de initiële fase moeten we missen. Dat is een beetje jammer. In Antwerpen heeft dat ertoe geleid dat men heel pragmatisch te werk is gegaan. De nota van de vorige keer is letterlijk met alle zelfde cijfers overgenomen. Dat is misschien gebeurd om u gerust te stellen, maar dit is geen goed werk. Ik ben benieuwd hoe u daarop zult antwoorden.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, dit is een belangrijk punt dat de nodige aandacht verdient. De dingen die mevrouw Vogels en de heer Penris aankaarten, gebeuren in de praktijk. Uw zorgen zijn ook mijn bekommernissen. Ik probeer eraan te werken opdat die zorgen ook worden vertaald in de politieke praktijk en een passende oplossing krijgen.

De richtlijnen met betrekking tot de realisatie van de beleidsovereenkomst zijn vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 17 januari 2003 ter uitvoering van het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de werking en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds.

Het besluit regelt in artikel 4 de volgende stappen. Ten eerste, de totstandkoming van de beleidsovereenkomst is

het resultaat van een overleg tussen de Vlaamse Regering en de stad of de VGC voor Brussel. Daartoe wordt een overlegcomité samengesteld, bestaande uit de leden van het college van burgemeester en schepenen en de OCMW-voorzitter voor de stad, voor Brussel is dat het college van de VGC en een afvaardiging van de Vlaamse Regering. Het voorzitterschap van dat overlegcomité wordt voor de stad waargenomen door de burgemeester en voor de VGC door de voorzitter van het college van de VGC. Ten tweede, ter voorbereiding van het overlegcomité bezorgen de stad en de VGC de voorbereidende nota aan de Vlaamse minister bevoegd voor Stedenbeleid. Ten derde, diezelfde minister overlegt dan het voorstel van de stad en de VGC met de leden van de Vlaamse Regering. Ten vierde formuleert het overlegcomité een definitief voorstel van beleidsovereenkomst. Waar dan ten vijfde, na advies van de OCMW-raad en goedkeuring van de beleidsovereenkomst door de gemeenteraad, de beleidsovereenkomst ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de Vlaamse Regering. In Brussel wordt de beleidsovereenkomst op voorstel van het college aan de raad van de VGC ter goedkeuring voorgelegd. Op haar beurt legt de VGC het voorstel ter goedkeuring voor aan de Vlaamse Regering. Ten zesde wordt de door alle partijen goedgekeurde beleidsovereenkomst ondertekend.

De beleidsovereenkomst is dus het resultaat van een breed politiek overleg tussen de stad en de Vlaamse Regering. Dit wordt geoperationaliseerd in een overlegcomité. Het resultaat van deze onderhandelingen wordt ter goedkeuring aan de gemeenteraad voorgelegd. Niet dus de voorbereidende nota, maar we stellen vast dat dit in de praktijk in zeer veel plaatsen wel gebeurt. Volgens mijn raadgever voor het stedenbeleid krijgen we daar geen klachten over. We zijn daar zeer soepel in. Bovendien, een dergelijk document moet gedragen zijn door de meerderheid, vandaar dat er in de meeste plaatsen ook overlegd wordt.

Negen van de dertien steden hebben hun voorbereidende nota al ingediend: Aalst, Antwerpen, Brugge, Genk, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende en Turnhout. Gent, Sint-Niklaas, Roeselare, Hasselt en de VGC hebben dat nog niet gedaan maar zijn volop bezig met de voorbereiding ervan. Ze houden ons op de hoogte van de stand van zaken en we verwachten dat alle startnota's uiterlijk begin mei ingediend zullen zijn.

De huidige beleidsovereenkomst loopt van 2003 tot en met 2007. Er komt dus een nieuwe voor zes jaar vanaf 2008 tot en met 2013. De huidige loopt af op 31 december 2007. Ik hecht er belang aan dat steden tijdig zekerheid krijgen over het verder te voeren beleid. Als men zou wachten tot de meerjarenplanning op het einde van het jaar, dan kan men op 1 januari niet starten. Ik wil voorkomen dat steden moeten prefinancieren en in liquiditeitsproblemen zouden komen. Dat steden de startnota later indienen dan gevraagd, zal ik met de

nodige soepelheid behandelen; het overleg met de leden van de Vlaamse Regering en het overlegcomité per stad zal hierop worden afgestemd.

De steden dienen hun startnota's volop in. De onderhandelingen kunnen op korte termijn worden aangevat. Ik zal erover waken hieraan het nodige gevolg te geven want ik hecht eraan dat ze op 1 januari 2008 kunnen beschikken over de nieuwe beleidsovereenkomst. Als we uitstel voor de financiële cyclus geven tot het einde van het jaar, dan komen we in tijdsproblemen. De steden beseffen dat en hebben daarover dezelfde visie als het kabinet. Die visie is trouwens met overleg tot stand gekomen. Men mag ook niet vergeten dat de gemeenten deze procedure intussen wel kennen. Er is wel een nieuwe legislatuur begonnen, maar vaak zitten daar ook dezelfde mensen in. We zijn ook al vroeg begonnen met voorbereidende gesprekken, dus organisatorisch is dat goed aangepakt.

Alle steden volgen de procedure die is vastgelegd in het uitvoeringsbesluit van 17 januari 2003. Ze leggen de startnota of voorbereidende nota dan ook niet ter advies voor aan de raad voor maatschappelijk welzijn en ter goedkeuring aan de gemeenteraad. De facto gebeurt het dus wel. Vergeet ook niet dat veel OCMW-voorzitters mee in het college van burgemeester en schepenen zitten.

Het kaderdecreet voor de vermindering van de planlast is in volle voorbereiding. We hopen het in het najaar te operationaliseren. Het ontwerp dat de administratie heeft voorbereid voorziet in de mogelijkheid voor lokale besturen die dit verkiezen om beleidsplannen te integreren. De Vlaamse Regering heeft nog geen beslissing genomen over dit ontwerp. Men kan nu nog niet van deze mogelijkheid gebruik maken.

De steden werden op 12 september 2006 op een gezamenlijk infomoment op de hoogte gebracht van de richtlijnen waarmee zij rekening dienen te houden bij de voorbereiding van de nieuwe beleidsovereenkomst. Dit infomoment was zo gepland om hen toe te laten de startnota reeds voor te bereiden, voor te leggen aan het nieuw gekozen college en mee te nemen bij de voorbereiding van de meerjarenplanning. Zo kunnen ze het Stedenfonds inpassen in de gemeentelijke meerjarenplanning. Als we eenmaal dit decreet op de planlastvermindering hebben, kunnen we dat soepel in elkaar inschuiven.

Een en ander moet operationeel zijn op 1 januari 2008. Onze soepele werkwijze gekoppeld aan een waarborg qua timing geeft ons net de zekerheid dat we de timing halen, in het belang van de steden. Het uitstel dat ik geef, volstaat. De steden zijn zelf vragende partij en de betrokken instanties dragen de vooropgestelde data.

We zijn bezig met het afsluiten van strategische contracten. Dat gaan we in het najaar ook doen met de dertien

centrumsteden en de VGC, waarbij we per legislatuur per stad één groot project samen gaan uitvoeren en waarbij Vlaanderen zich inschrijft in de filosofie van het lokaal bestuur. Lokaal heeft men al lang geleerd integraal te werken. Als men praat over de renovatie van een wijk, neemt men verschillende functies mee in het project: mobiliteit, ruimtelijke ordening, vrije tijd, winkelen, parkeren en groen. Vlaanderen denkt nog te vaak sectoraal. Door het afsluiten van de strategische contracten willen we de integrale aanpak in praktijk brengen en verzilveren.

Ik denk hiermee antwoord te hebben gegeven op uw vragen. Wat ik vertel, wordt gedragen door de dertien centrumsteden en de VGC.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, ik onderschrijf dat de vorige regering goed bestuurd heeft en een goed Stedenfonds heeft gemaakt. Deze regering zegt dagelijks vijf maal dat ze goed bestuurt. Misschien getuigt het ook van goed bestuur om, gezien het feit dat de nieuwe coalities pas gestart zijn, via een besluit van de regering in een andere timing te voorzien, die beter aansluit op de meerjarenplanning, en tegelijkertijd op 1 januari 2008 toch de middelen te verdelen. Met een beetje creativiteit had dat gekund.

U zegt dat u weinig of geen klachten hoort van de steden. Ze zijn tevreden en op de hoogte. Daarbij heb ik twee opmerkingen. Ten eerste komen de OCMW-raad en de gemeenteraad helemaal achteraan in de procedure, na de onderhandelingen met de regering. Eigenlijk valt er weinig of niets meer te wijzigen wanneer de plannen worden voorgelegd aan de gemeenteraad. De bevoegde schep en burgemeester laat altijd weten dat, als we iets veranderen, de onderhandelingen met de Vlaamse Regering opnieuw moeten starten, wat niet mogelijk is. Dat vermindert de inspraak van de gemeenteraadsleden.

Ten tweede komen de reacties die ik gekregen heb, meer van de organisaties uit het middenveld dan van de gemeenteraden. Zij vinden dat dit een mooie aanleiding had kunnen zijn om met de nieuwe besturen te overleggen over hoe zij de stad de komende jaren zien en hoe de organisaties daarin kunnen participeren. Die organisaties uit het middenveld zullen later wel betrokken worden, maar pas op een moment dat de strategische doelstellingen al vastliggen, de projecten gekozen zijn en de grote middelenstromen verdeeld.

Ik blijf het een gemiste kans vinden dat men het Stedenfonds, dat voor de volgende legislatuur in heel wat middelen voorziet, niet gebruikt om een ruimer debat te voeren met de nieuw verkozen gemeenteraad en OCMW en met de betrokken organisaties uit het middenveld.

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: De startnota en de documenten die finaal zullen worden overgemaakt en voorwerp zijn van de beheersovereenkomst, zijn in grote mate of zelfs volledig een vertaling van de bestuursakkoorden, waarover een zeer ruim debat gevoerd wordt in de gemeenteraad. In de startnota wordt aangegeven welke elementen uit het bestuursakkoord via welke middelen gerealiseerd zullen worden. Het is een integrale aanpak en een manier om de discussie binnen de gemeenteraad structureel te voeren. Pas als de steden met het Stedenfonds iets doen wat totaal niets te maken heeft met het bestuursakkoord, zijn ze verkeerd bezig. Via die weg is de inbreng van de gemeenteraden dus zeer groot.

Maandag werd de discussie ook gevoerd in de Antwerpse gemeenteraad, naar aanleiding van opmerkingen van collega Penris. We moeten opletten dat het Vlaams Parlement geen herhaling wordt van die gesprekken. Groen! was er toen niet, maar daar kan ik geen kritiek op geven.

Bij de aanpak van het sociale beleid wordt het middenveld van bij het begin betrokken. Ik begrijp de bekommernis, maar we moeten niet overdrijven. De betrokkenheid van de gemeenteraad was van bij het begin groot. We hebben alle instrumenten om ervoor te zorgen dat al wat we erin willen, er effectief in komt.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Een van de zaken waarop de beleidsovereenkomst wordt beoordeeld, is de wijze waarop de stad het OCMW bij de voorbereiding, de uitvoering en de voortgangscntrole zal betrekken en de wijze waarop ze de bevolking en de lokale actoren, het middenveld dus, zal betrekken. Het is een voortdurend gesprek. Dat hoort zo en het gebeurt ook.

De steden willen zelf geen uitstel om een en ander te laten samenvallen met de financiële strategische planning die op het einde van het jaar komt. Ze willen zekerheid vanaf 1 januari 2008. Ze zijn perfect gelukkig met de timing die is afgesproken. Mevrouw Vogels, u moet niet proberen om mensen tegen hun wil gelukkig te maken. Ze zijn tevreden met de regelingen waar ze zelf voor hebben gekozen en dat moeten we respecteren, de lokale autonomie indachtig.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de nieuwe Vlaamse Wooncode

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, sinds een paar maanden ben ik schepen van Ruimtelijke Ordening en Grondbeleid in de gemeente Zaventem. Er zijn 100 kavels die de gemeente wil verkopen en waarvoor er al meer dan 250 kandidaten zijn. Burgemeester Francis Vermeiren zegt dat ik moet zien dat ik die kan verkopen.

Enkele dagen geleden las ik: “Minister Keulen in de clinch met Waalse collega over de Wooncode”. Minister André Antoine heeft bekendgemaakt dat hij klacht zal indienen bij het Overlegcomité tegen de hervorming van de Wooncode. Zaventem heeft vorig jaar, op de Franstaligen na, een reglement unaniem goedgekeurd waarin staat dat de koper bij toewijzing van gronden Nederlands moet kennen of een inspanning moet willen doen om zich onze taal machtig te maken, naar analogie met de bepaling in de Wooncode. Dat is een sociale bekommernis opdat mensen zich zouden integreren. Dat is evengoed van toepassing in Antwerpen als in de rest van Vlaanderen. In de Vlaamse Rand is er natuurlijk de discussie met de Franstaligen omdat dit een erg gevoelige zaak is.

Mijnheer de minister, op 20 juni 2006 hebben we van uw administratie een brief gekregen waarin staat dat de heer Christian Van Eyken op 9 juni 2006 een parlementaire vraag heeft gesteld over de verkoop van bouwgronden met taalvoorwaarden in de Vlaamse Rand. U zegt in die brief dat u een advies zult vragen aan de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant. Die heeft ondertussen ook een brief geschreven met de vraag naar bijkomende elementen. Een aantal gemeenten wacht nog op de uitvoeringsbesluiten van de Vlaamse Wooncode om dergelijk taalreglement definitief goed te keuren. We zitten momenteel dus een beetje vast en worden geconfronteerd met wachtlijsten zonder dat we verder kunnen.

Mijnheer de minister, mijn collega's zeggen me dat er een algemene discussie is over de huurregelingen, waardoor er nog geen uitvoeringsbesluiten zijn. Dat zou niet direct te maken hebben met die taalproblemen maar met andere zaken. De heer Antoine wil dit op het Overlegcomité brengen. Ik heb gelezen dat u zegt: “Antoine is echt een visionair. Hij roept nu al procedures in tegen een besluit dat er nog niet is. De uitvoeringsbesluiten van Keulen zijn er nog niet. De aankondiging van Antoine is het ultieme bewijs dat hij de procedures en de instellingen misbruikt voor politieke spelletjes.”

Mijnheer de minister, wanneer komen die uitvoeringsbesluiten er? Wanneer krijgen we het fiat om de taalreglementering in de Vlaamse Rand definitief goed te keuren? Wat is het tijdsperspectief? Wat kunnen wij zeggen tegen de mensen die op de wachtlijst staan?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Van Rompuy, ik zal u dadelijk het volledige tijdsplan schetsen zoals dat is

afgesproken binnen de regering. Intussen zijn ook de redactie van het socialehuurbesluit en het nieuwe financieringsstelsel daaraan gekoppeld. Het uitvoeringsbesluit is nu het kaderbesluit sociale huur. Op dit ogenblik wordt daar een breed overleg over gevoerd.

Het gaat hier om een aartsmoeilijke materie. De Wooncode en de wijzigingen die we daaraan hebben aangebracht, hebben vooral betrekking op de verhuur van sociale huurwoningen en sociale huurappartementen. We hebben de taalbereidheid ingevoerd als een aspect van leefbaarheid. Het is de bedoeling om de sociale samenhang in woonwijken en appartementsgebouwen te versterken. De formulering moet bijzonder zorgvuldig gebeuren om bij eventuele rechterlijke instanties, in ultimo zelfs het Europese Hof van Justitie, overeind te blijven. Het uitgangpunt is een verbetering van de leefbaarheid, niet het weghouden van mensen uit bepaalde wijken of appartementen.

Het voordeel bij verhuren is de permanente relatie tussen huurder en verhuurder. In dat geval is er altijd een stok achter de deur omdat de verhuurder het patrimonium in handen heeft. Wanneer de huurder zijn verplichtingen niet meer nakomt, dan kan de verhuurder het verhuurcontract in ultimo opzeggen.

Het verkopen van woningen of kavels beslaat slechts één moment. In dat geval is een juridische regeling en organisatie veel moeilijker. Ik sta dan ook open voor goede raad. We kunnen de praktijk van sociale verhuur niet gewoon doortrekken voor de verkoop van woningen of kavels. Als het zo eenvoudig zou zijn, dan hadden we dat al lang gedaan. Ook diegenen die bijzonder goed vertrouwd zijn met deze materie, zitten hier met de handen in het haar.

De formulering moet bijzonder zorgvuldig gebeuren, zoniet komt alles opnieuw op de helling te staan. Dat is voor de Franstaligen dan meteen een reden om de Wooncode voor de sociale woningen zoals die vandaag bestaat, opnieuw in twijfel te trekken.

Mijnheer Van Rompuy, bij decreet van 6 december 2006 werd de Vlaamse Wooncode gewijzigd, meer bepaald titel 7. Het ging toen over de verhuur van sociale woningen in de sociale sector. Dit wijzigingsdecreet voorziet onder meer in volgende krachtlijnen. De sociale verhuring is nu van toepassing op alle sociale huurwoningen in plaats van enkel op de SHM's. Verder heeft de gemeente of de stad de mogelijkheid om een eigen toewijzingsbeleid te voeren. We pakken ook de domiciliefraude aan, een van de gesels waar de sector van de sociale verhuring mee worstelt. Verder is er het invoeren van een proefcontract van twee jaar voor de nieuwe huurders. Waar de grootste polemiek rond gevoerd is, is de invoering van een taal- en inburgeringsbereidheid vanwege de sociale huurder. Dat dit

nu goed in elkaar zit, bewijst de bijdrage in La Libre Belgique van vijf Franstalige academici die doceren aan de vier Franstalige universiteiten, waarin ze stelden dat ook Wallonië en Brussel een dergelijke maatregel zouden moeten nemen om de leefbaarheid in de Brusselse en Waalse sociale woonwijken en appartementsgebouwen te verhogen.

In uitvoering van dit wijzigend decreet werd een volledig nieuw kaderbesluit sociale huur voorbereid. De inhoud van dit kaderbesluit is momenteel in bespreking met de sector van de huurders en de verhuurders. De Vereniging van Vlaamse Huisvestingsmaatschappijen, het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar armen het woord nemen, het Minderhedenforum, het Vlaams Minderhedencentrum, Samenlevingsopbouw Vlaanderen, VIBOSO (de vereniging van bewoners van sociale woningen), de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen, het Vlaams Overleg Bewonersbelangen (de koepel van de Huurdersbonden), het Vlaams Woningfonds en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten nemen deel aan dit brede overleg.

Een belangrijk deel van dit kaderbesluit betreft onder meer de socialehuurprijsberekening. De huurinkomsten die sociaal moeten zijn en de subsidiëring moeten de verhuurder in staat stellen om bij goed beheer niet alleen te verhuren zonder verlies, maar ook nieuwe investeringen haalbaar te maken. Dat is het principe van de sluitende financiering waar de sector eigenlijk naar snakt.

Verder heb ik in de Vlaamse Regering ook voorgesteld om het kaderbesluit sociale huur en het besluit dat de nieuwe subsidiëring van socialehuisvestingsprojecten regelt, samen te behandelen. Het nieuwe subsidiëringstelsel is momenteel eveneens in bespreking met de sector van de socialehuisvestingsmaatschappijen. Binnen de Vlaamse Regering werd getimed om beide besluiten einde mei principieel goed te keuren en naar de Raad van State te sturen.

Voor alle duidelijkheid, die decretale invoering van de taalbereidheid in de socialehuisvestingssector, heeft enkel en uitsluitend betrekking op sociale huurwoningen en niet op sociale koopwoningen of sociale kavels. In de memorie van toelichting bij de wijziging van het decreet werd uitvoerig ingegaan op de taalbereidheidsvoorwaarde. De voorwaarde is dat er wordt vertrokken van de noodzaak aan communicatie tussen huurder en verhuurder. De kennis van het Nederlands is daarin onontbeerlijk en draagt bij tot een verbeterde communicatie tussen huurder en verhuurder. Het stelt de huurder in staat zijn rechten en plichten in het kader van de sociale verhuuring te begrijpen. Verder is die kennis van het Nederlands noodzakelijk om de richtlijnen van de verhuurder over netheid en veiligheid enzovoort te kunnen vatten. Aldus wordt de betrokkenheid van de bewoners in sociale woonprojecten gestimuleerd en ondersteund. Ten slotte

komt dit onmiskenbaar de leefbaarheid van en het samenleven in de sociale woonwijken ten goede.

Voor taalvereisten in lokale reglementen bij het toewijzen van sociale kavels in gemeentelijke verkavelingen, verwijs ik naar de afspraak die gemaakt is in de Vlaamse Regering. Daar is vertrokken van de volgende vaststellingen. Er is momenteel onvoldoende decretale basis om ook in de koopsector de taalbereidheid in te voeren. Een sluitende juridische procedure ontbreekt dus. Er bestaat onzekerheid over de juridische mogelijkheden om de Vlaamse Wooncode aan te passen zodat ook in de koopsector een taalbereidheidsvereiste ingevoerd kan worden. Een evaluatie van de taalbereidheid in de sociale huursector is eerst aangewezen alvorens een analoog initiatief in de sociale koopsector te nemen. Iedereen mag mij sluitende juridische argumenten aanreiken om het ook in de sociale koopsector te introduceren. Ik sta er volledig achter want ik begrijp de problematiek in de rand van Brussel. Die problematiek stelt zich ook aan de grens en aan de kust. Maar we moeten zeker weten dat we ons juridisch niet op glad ijs begeven.

Binnen de Vlaamse Regering werd aldus afgesproken dat in geval van een positieve evaluatie van de maatregel in de sociale huursector en mits de maatregel ook de juridische toets van de Raad van State kan doorstaan, de taalbereidheidsmaatregel ook in de sociale koopsector te introduceren. Ik stem mijn standpunt dus af op de gemaakte afspraken binnen de Vlaamse Regering.

De aankondiging van de heer Antoine dat hij opnieuw naar het Overlegcomité zal stappen, heb ik ook in de pers gelezen. Ik heb aan de journalisten die mij daarover belden, uitgelegd dat het nogal moeilijk is om naar het Overlegcomité te stappen met een uitvoeringsbesluit dat er nog niet is. We hebben al een jaar verloren ten gevolge van de polemieken vanuit Wallonië. Ik wacht nog altijd om van de heer Antoine te vernemen welk Franstalig belang ik of de Vlaamse Regering zou geschaad hebben. Vlaamse huisvesting is een gewestmaterie en de maatregel heeft alleen betrekking op het territorium van Vlaanderen en dus niet op het territorium van de Franse Gemeenschap of het Waalse Gewest. Ik hoop dat het ooit eens ophoudt en dat men wil praten over de grond van de zaak want dat wil men tot nu toe niet doen. Destijds, bij de gemeenteraadsverkiezingen, wou men stemmen halen bij de Franstalige inwoners in de Rand, nu dus weer bij de federale verkiezingen. Ik wou toch dat hij eens echte argumenten zou geven waarom hij onze procedure ophoudt.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik dank de minister voor zijn antwoord, maar ik vreesde voor dat antwoord. U

zegt dat de Wooncode van toepassing is op huurwoningen. Ik heb het over de koopsector; de gemeentelijke kavels worden verkocht. U zegt dat u zich juridisch op glad ijs zou begeven en dat u eerst een positieve evaluatie van de uitvoering van de huursector wil. U zegt dus eigenlijk dat u een soort van decretaal initiatief op Vlaams niveau moet nemen om de juridische basis te creëren om het taalreglement dat goedgekeurd is in de gemeenten, uitvoerbaar te maken. Want in de brief die mijnheer Janssens, afdelingshoofd, naar de gemeente Zaventem geschreven heeft, zegt hij: "Ik geef er de voorkeur aan zelf de eindbeslissing te nemen in deze aangelegenheid." Hij vraagt eerst advies aan de provincie. Maar als ik u goed begrijp, gaat u aan het college antwoorden dat u geen fiat voor het taalreglement kan geven omdat er geen decretaale basis is enzovoort. U zegt dus eigenlijk dat Zaventem daar op dit moment niet mee kan werken. Dat betekent dat wij maanden kunnen wachten en die zwakke taalvereiste – het gaat niet over het kennen van het Nederlands, maar over een inspanning doen – niet kunnen toepassen. U zegt dat de Vlaamse Regering het zo heeft beslist, ik was daar niet van op de hoogte.

Minister Vandenbroucke krijgt in een andere commissie een vraag over het feit dat de helft van de werklozen in Halle-Vilvoorde niet Nederlandstalig is. Hij zegt dat hij de voorwaarde van taalkennis absoluut gaat inbouwen bij de VDAB. Dat heeft hij ook gezegd op het colloquium van de Vlaamse Rand. Als er een taalvoorwaarde kan gesteld worden voor werklozen, kan dat toch ook voor de kopers van een woning.

Mevrouw Mieke Vogels: Een werkloze krijgt geld van de overheid en moet daar iets tegenover stellen.

De heer Eric Van Rompuy: Dat is een argument, maar de gronden worden ook aan een lagere prijs verkocht. Een grond in de gemeente Zaventem kost 300 euro per vierkante meter. Als we met overheidsgeld een inspanning doen om kavels aan de helft te verkopen, kunnen we van de mensen die het kopen, een inspanning verwachten om zich te integreren.

De verfransing in die gemeenten is enorm. Vooral immobiliënkantoren uit West-Vlaanderen zijn daar actief, zij verkopen als privésector gewoon aan de hoogst biedende. Mijn vraag is geen kritiek, maar uw antwoord heeft mijn onrust gevoed. We zitten met een probleem.

Minister Marino Keulen: We kunnen appels niet met peren vergelijken. Wat minister Vandenbroucke voorstelt voor de werklozen, doen we ook in het kader van inburgering: zorgen dat mensen door die inspanning aan de actieve kant van de samenleving geraken, op eigen benen kunnen staan en opkomen voor zichzelf en hun gezin.

Wanneer gaan we een juridische basis opbouwen? Wanneer komt er een decreet? Ik wil wel. Maar zelfs de knap-

ste juridische koppen verzekeren mij dat dit heel moeilijk is. We hebben ook heel sterk moeten argumenteren bij de wooncode voor de sociale verhuur. Daar hadden we vrij snel een solide juridische basis. Maar als het gaat over de koopsector, waarschuwen de juristen mij. Ze zijn bang om bij procedures voor een hof van justitie ongelijk te krijgen. Decreten moeten de toets van de Raad van State doorstaan. Ik zou niet liever willen dan dat we het voor koopwoningen en sociale kavels op dezelfde manier zouden kunnen regelen, maar juridisch hebben we de argumenten niet.

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Wat is het juridische probleem: de toegang, de mogelijkheid om het te kopen? Dat zou je misschien kunnen argumenteren. Of is het probleem dat men de koop niet kan ontbinden?

Minister Marino Keulen: Het is een waslijst van argumenten, zoals de vrijheid van vestiging. Dat maakt het heel moeilijk. Ook in de regering hebben we dit bekeken. Iedereen is het eens over de achterliggende filosofie.

De vrees is reëel dat, als dit mislukt, men opnieuw de regeling rond de sociale verhuur in vraag stelt. Zelfs in Wallonië beseffen ze nu dat ze geen argumenten hebben. Daarom willen ze nooit over de grond van de zaak praten. We staan er voor open, maar het is moeilijk. Op sommige plaatsen is het gepasseerd. Als de termijn verstreken is, bestaat het natuurlijk. Maar als er klacht komt, heb je een probleem.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Een hele tijd geleden hadden we een voorstel van decreet over het woonrecht, ook met de argumentatie van de Raad van State. Dat is er uiteindelijk niet gekomen, maar de gemeenten hebben toch via randvoorwaarden in hun reglementen geprobeerd om dat wat te omzeilen. Ik denk dat alle politieke partijen in dit huis in dezelfde richting denken. Hoe kunnen wij als parlement een advies vragen aan de Raad van State?

De heer Jan Penris: Als ik het goed heb, kan de Raad van State adviseren op basis van een initiatief. Er moet dus eerst een voorstel van ons zijn. De regering kan advies vragen bij haar ontwerpen. Niets belet ons om een voorstel te maken en zo suggesties bij de Raad van State in te winnen.

Minister Marino Keulen: U moet dat zeker doen, want ik ben heel benieuwd naar de uitkomst. Maar jaag niet met de fanfare op kop. Laat ons de sociale verhuur veilig stellen. Alles wat we kunnen gebruiken, neem ik graag in ontvangst om het door te trekken naar

de verkoop van sociale kavels en koopwoningen. Maar voorlopig krijg ik enkel waarschuwingen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
